

L'equip de Pau

Dij, 15/10/2020 per Josep Maria Solà

[Mirant el text](#)

Deixem la carta de Pau als Filipencs que he manat llegint a la segona lectura dels passats diumenges i iniciem la lectura de la Primera carta als Tessalonicencs. El text d'avui (1Te 1,1-5b) conté la salutació de Pau als cristians de la comunitat de Tessalònica fundada per Pau durant el segon viatge missioner (Ac 17,4), comunitat que esdevé modèlica, essent exemple per tots els creients de Macedònia i Acaia.

Cal observar que no és només Pau el qui saluda els tessalonicencs, ho fan també Siles i Timoteu, membres de l'equip de Pau que participaren en la missió del segon viatge apostòlic. Siles va ser un líder destacat de l'església de Jerusalem. El llibre dels Fets dels Apòstols diu d'ell que era profeta (Ac 15,32). Pau se l'endugué amb ell després de separar-se de Bernabé (Ac 14,40) compartí amb ell els èxits i dificultats de la missió, entre d'altres els esdevinguts a Tessalònica (Ac 17,1-9).

Timoteu és un dels col·laboradors de Pau més conegut degut, sobretot, per les dues cartes atribuïdes a la seva autoria. Pau volgué que anés amb ell (Ac 16,3), el trobà a Listra en el segon viatge missioner. Pel que fa a les relacions amb la comunitat de Tessalònica, fou enviat per Pau des d'Atenes per refermar i confortar en la fe l'estimada comunitat. Juntament amb Siles, es reuní amb Pau a Corint portant bones noves sobre la fe i l'amor dels tessalonicencs (1 Te 3,6), alhora que li adreçà algunes preguntes sobre problemes que preocupaven als creients de Tessalònica, sobretot la comprensió de l'estat en que quedaran aquells que s'han adormit en Jesús (1 Te 4,14). És llavors que Pau va escriure aquesta carta responent a les seves preguntes i instruint-los detalladament i donant-los el consol que esperaven.

Quina importància té que siguin Pau, Siles i Timoteu els qui saluden els tessalonicencs? Sovint es tendeix a pensar que l'evangelització duta a terme per Pau es limitava a la tasca de la seva única persona, passant per alt que darrere Pau hi havia un consolidat equip missioner. Si es fes un inventari de tots els col·laboradors que apareixen en els seus escrits (els autèntics i els atribuïts a ell) hom s'adonaria que aquest equip és considerablement nombrós.

Ser dos o més que emprenen la tasca de predicar és indicatiu que l'evangelització en els primers temps de l'Església fou obra de les comunitats cristianes. Són les comunitats les evangelitzadores. Recordem que Jesús envia els seus seguidors de dos en dos (Mc 6,7), símbol eloqüent de que es tracta de missions comunitàries. Cal recordar el paper de la comunitat que encomana a la gràcia del Senyor la marxa de Pau acompanyat per Siles (Ac 15,40).

Siles és un profeta. Cal prestar atenció a la combinació de profecia i mestratge en la tasca missional de l'evangelització. A Pau per la seva formació als peus de Gamaliel (Ac 22,3) li correspondria el mestratge, a Siles la profecia. En les primeres comunitats cristianes el rol de la profecia és important. Ho constata el mateix Pau en la primera carta als Corintis quan esmenta la profecia com un do de l'Esperit (1Co 12,10). No és l'única vegada que aquest tàndem apareix en el Nou Testament. El llibre dels Fets dels Apòstols informa que a la comunitat d'Antioquia hi havia profetes i mestres (Ac 13,1-3). La comunitat envia Bernabé i Saule per l'obra que l'Esperit vol realitzar. En aquest cas Bernabé és el profeta (Bar és fill,

nabí és profeta) i Saule és el mestre.

Aquestes observacions fetes sobre el text ens porten a considerar que la tasca evangelitzadora en els primers temps de l'Església no fou obra de quatre il·luminats, sinó que fou una tasca ben organitzada i dirigida amb objectius ben determinats i posteriorment ben revisats.

Diumenge 29 durant l'any. 18 d'Octubre de 2020.